

СЪДЪРЖАНИЕ

I.

Западна Тракия въ политиконароднитѣ опити за единство на българския народъ, стр. 1—4. Причинитѣ по които тракийскитѣ българи не можаха да се прояватъ тъй силно въ най-новата история на българитѣ, както македонцитѣ, 4—10. Родопскиятъ масивъ и западнотракийската граница споредъ договора за миръ въ Ньойи, 10—13. Отношението на Цариградъ къмъ България, респ. Тракия 13—16. Границитѣ на Тракия въ Българското княжество споредъ проекта на князь В. Черкаски, 16—17. Македоноодринскиятъ революционенъ комитетъ и името „Одринско“, 17—19. Родопитѣ, които оставатъ въ царство България, споредъ договора за миръ въ Ньойи, 19—25. Броятъ на населението въ западнотракийскитѣ Родопи, 25—32.

II.

Низината на долна Марица, 33—40 (физикогеографски и антропогеографски отношения, Дедеагачъ, Одринъ, Димотика, Суфлу, население). Бѣломорската низина, 40—45 (физикогеографски и антропогеографски отношения, Гюмюрджина, Ксанти, население). Бѣломорскиятъ брѣгъ, 45—49 (физикогеографски и антропогеографски отношения, Порто-Лагосъ). Загубитѣ на България въ Западна тракия чрѣзъ договора за миръ въ Ньойи, 49—52. Сждбата на съюзнишка Западна Тракия, 52—55. Наредбата на генералъ Шарпи, 55—57. Излазъ на България къмъ Бѣло море, 59—63. Правата на България върху Западна Тракия и икономическата връзка между двѣтѣ страни, 63—65. Политиката въ тракийския въпросъ, 65—66. Да се не отчайваме, 66—67.
